

44. Kui Otepää wana maad, ütönõroga
säidri welle alas läana, kui et nä ei ciits, üt
ei alas tüdru, sis as kera ärä lönniw, sest
nii alles ta ^{ta} kullu. ~~wate~~
45. Kui mõte tumed arisap, sis saap eula-
ilm, kui wiledast (winger), sis kül-
46. Kündle päiwän laetas nädalit. Mitteis
kümme ^{fieri} päiwä, kümme wündi, astesse
karija, säidri teiki.
47. Tõnnis päiwän laetas elajste põhu paas
48. Kündle päiwän laetas inemist siin, post
49. Wana nunt teis raburis rana ei rabuta-
(ei lää wõlata?)
50. Kui lehm wõst^{helt} nümä saap, sis piop ^{paop}
saw nalm nait närija tuhka ^{parima} ~~nimä~~
lehm palle päimä.

Wana rahwa wõmke ja
wäri.

1. Tallist põhu iines liiwäs pors, sis
om: as tuwas siss, ^{seerutale} ~~is~~ tuwit, ja
tõw liiw törel tõw säid nüsiden, ~~wos~~ pas

2. Wastri aaita puulpä itagus wõltas õnni.
Tula tina kallatas häasi wõlto, ninn, sell
man üteltas inemist nimä, kello joo
õnn wõltat. Kui nüit õnn wõit wõllä
wõltas, sis em tält mitma sugatelt esja
küllen, ninn, niist asjust arwatas tulewia,
etli ärä. Om õnn riiti, ehk wõlta niit,
meudu, sis kaalep ta amanis ärä! Om
õnn küllen palku samblu maibu hehmit
ehk titrit, medä õnnesõmmetis kutritas, sis
saap õnn amanis riikas. Om õnn tanu
ehk sarmusse taalino, sis kulep ta oforaw
abi ellu kutmire etli. Om õnn küllen palk-
lit, wai wiina klaasi nätä, sis wõuap is
inemist, kello perält õnn om, joo^{di} wõlta
3. Keswä teo alustusen siirwõs^{õs} teia
kõndu, sis saawa niipiaa keswä pööwõp
tiakonna.
4. Kündle päiwän ummeltas, sis teustas
saw silmä wällä.
5. Kapitamaarja päiwä kõngel koritas
longa ja wõndutas karasak, sis saawa
kapitil eurus leht, naitorabwas läwä
walg wällä ja keelitas manu, sis saawa
kapitla hästo walge.